

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 2018

1021/2018

Verohallinnon päätös

verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2019

Verohallinto on tuloverolain (1535/1992) 73 §:n ja 75 §:n 2 momentin nojalla, sellaisina kuin niistä 73 §:n 1 momentti ja 75 §:n 2 momentti ovat laissa 504/2010 ja sellaisena kuin niistä 73 §:n 2 momentti on laissa 1246/2013, päättänyt:

1 §

Vuodelta 2019 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 §

Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 §

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työntekemispaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunnoltaan erityiselle työntekemispaikalle.

Työmatkana pidetään matkaa työntekemispaikalle myös silloin, jos:

- 1) työntekemispaikka sijaitsee muualla kuin oman työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön toimipaikassa;
- 2) työskentely on tilapäistä tuloverolain 72 a §:ssä tarkoitetulla tavalla;
- 3) työntekemispaikka sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä verovelvollisen asunnosta ja
- 4) verovelvollinen on työntekemispaikalle tehdyn matkan takia yöpynyt työntekemispaikan sijainnin vuoksi tarpeellisissa tilapäisissä majoitustiloissa.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunnon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunnon ja erityisen työntekemispaikan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työntekemispaikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunnon ja erityisen työntekemispaikan välistä matkaa vain 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkansaaja on kuitenkin oikeutettu myös 14 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työntekemispaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 7, 8 ja 9 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 16 §:n mukaiseen majoittumiskorvaukseen oikeuttavana matkana. Toissijaisella työpaikalla tarkoitetaan sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista toimipaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla tai toisessa valtiossa kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka.

Edellä 1 momentissa mainittuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välistä matkaa.

5 §

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

6 §

Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

7 §

Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkalipuista sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

8 §

Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

9 §

Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

Kulkuneuvo	Korvauksen enimmäismäärä
auto	43 senttiä kilometriltä, jota korotetaan – 7 senttiä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettynä – 11 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovaunun kuljettamista autoon kiinnitettynä – 22 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan tai vastaavan raskaan kuorman kuljettamista autoon kiinnitettynä

	– 3 senttiä kilometriltä sellaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri – 3 senttiä kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa – 9 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikkumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakennustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta
moottorivene, enintään 50 hv	76 senttiä kilometriltä
moottorivene, yli 50 hv	110 senttiä kilometriltä
moottorikelkka	105 senttiä kilometriltä
mönkijä	98 senttiä kilometriltä
moottoripyörä	33 senttiä kilometriltä
mopo	18 senttiä kilometriltä
muu kulkuneuvo	10 senttiä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 3 senttiä kilometriltä kutakin mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallinnon luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat polttoainekulut, hänelle korvattavien polttoainekulujen enimmäismäärä on 10 senttiä kilometriltä.

10 §

Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohtuullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu työmatkasta. Päivärahaan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaa korvausta.

11 §

Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työnteke mispaikka on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen työnteke mispaikan on lisäksi oltava yli 5 kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

12 §

Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan enimmäismäärät ovat:

Työmatkan kesto aika	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	19
yli 10 tuntia (kokopäiväraha)	42
kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	
– vähintään 2 tunnilla	19
– yli 6 tunnilla	42

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisältyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on puolet 1 momentin mukaisista määristä. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan kokopäivärahan kysymyksessä ollen kahta ja osapäivärahan kysymyksessä ollen yhtä ilmaista ateriaa.

13 §

Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritettavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Afganistan	50
Alankomaat	67
Albania	61
Algeria	65
Andorra	60
Angola	62
Antigua ja Barbuda	77
Arabiemiirikunnat	75
Argentiina	28
Armenia	52
Aruba	54
Australia	65
Azerbaidžan	51
Azorit	61
Bahama	73
Bahrain	73
Bangladesh	58
Barbados	65
Belgia	65
Belize	46
Benin	42
Bermuda	73
Bhutan	41
Bolivia	40
Bosnia ja Hertsegovina	51
Botswana	41
Brasilia	57
Britannia	61
Lontoo ja Edinburgh	65
Brunei	39

Bulgaria	53
Burkina Faso	39
Burundi	47
Chile	51
Cookinsaaret	62
Costa Rica	51
Curaçao	45
Djibouti	67
Dominica	54
Dominikaaninen tasavalta	56
Ecuador	56
Egypti	41
El Salvador	49
Eritrea	64
Espanja	65
Etelä-Afrikka	46
Etelä-Sudan	86
Etiopia	47
Fidži	49
Filippiinit	55
Färsaaret	54
Gabon	76
Gambia	39
Georgia	44
Ghana	52
Grenada	63
Grönlanti	55
Guadeloupe	50
Guatemala	59
Guinea	57
Guinea-Bissau	37
Guyana	41
Haiti	56
Honduras	44
Indonesia	46
Intia	47
Irak	64

Iran	47
Irlanti	67
Islanti	81
Israel	78
Italia	66
Itä-Timor	44
Itävalta	65
Jamaika	50
Japani	75
Jemen	66
Jordania	76
Kambodža	56
Kamerun	48
Kanada	67
Kanarian saaret	63
Kap Verde	42
Kazakstan	44
Kenia	71
Keski-Afrikan tasavalta	86
Kiina	65
Hongkong	71
Kirgisia	44
Kolumbia	56
Komorit	37
Kongo (Kongo-Brazzaville)	56
Kongon demokraattinen tasavalta (Kongo-Kinshasa)	43
Korean demokraattinen kansantasavalta (Pohjois-Korea)	64
Korean tasavalta (Etelä-Korea)	85
Kosovo	48
Kreikka	60
Kroatia	62
Kuuba	61
Kuwait	70
Kypros	62
Laos	48

Latvia	53
Lesotho	35
Libanon	74
Liberia	37
Libya	57
Liechtenstein	66
Liettua	52
Luxemburg	67
Madagaskar	39
Madeira	60
Makedonia	53
Malawi	58
Malediivit	61
Malesia	49
Mali	41
Malta	64
Marokko	65
Marshallinsaaret	57
Martinique	52
Mauritania	43
Mauritius	54
Meksiko	53
Mikronesia	49
Moldova	53
Monaco	86
Mongolia	38
Montenegro	57
Mosambik	45
Myanmar (Burma)	52
Namibia	35
Neitsytsaaret (USA)	50
Nepal	42
Nicaragua	41
Niger	48
Nigeria	75
Norja	71
Norsunluurannikko	72

Oman	67
Pakistan	37
Palau	75
Palestiinalaisalue	69
Panama	56
Papua-Uusi-Guinea	61
Paraguay	35
Peru	58
Portugali	62
Puerto Rico	56
Puola	57
Qatar	70
Ranska	68
Romania	56
Ruanda	36
Ruotsi	59
Saint Kitts ja Nevis	61
Saint Lucia	69
Saint Vincent ja Grenadiinit	69
Saksa	64
Salomonsaaret	54
Sambia	74
Samoa	51
San Marino	59
São Tomé ja Príncipe	70
Saudi-Arabia	69
Senegal	51
Serbia	60
Seychellit	67
Sierra Leone	48
Singapore	67
Slovakia	59
Slovenia	59
Somalia	61
Sri Lanka	43
Sudan	31
Suriname	62

Swazimaa	36
Sveitsi	75
Syyria	57
Tadžikistan	36
Taiwan	61
Tansania	46
Tanska	70
Thaimaa	61
Togo	51
Tonga	43
Trinidad ja Tobago	69
Tšad	53
Tšekki	62
Tunisia	45
Turkki	35
Istanbul	36
Turkmenistan	67
Uganda	37
Ukraina	54
Unkari	56
Uruguay	53
Uusi-Seelanti	64
Uzbekistan	31
Valko-Venäjä	46
Vanuatu	56
Venezuela	31
Venäjä	54
Moskova	67
Pietari	62
Vietnam	57
Viro	55
Yhdysvallat	69
New York, Los Angeles, Washington	75
Zimbabwe	49
Maa, jota ei ole erikseen mainittu	45

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oikeus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuun ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 12 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja määrien mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut ilmaisen tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen ruoan, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä olleen kahta ilmaista ateriaa.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 12 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 18 euroa.

14 §

Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutauon aikana aterioida tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 10,50 euroa.

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla aterioimaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikkansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 21,00 euroa.

15 §

Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

16 §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

17 §

Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, että päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta vähintään 4 tuntia on kello 21.00–07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 13 euroa.

18 §

Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saaville verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

1021/2018

19 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2019. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 2019.

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 2018

Pääjohtaja Markku Heikura

Johtava asiantuntija Mia Keskinen